

Mr. Sherlock Holmes

Mr. Sherlock Holmes is sitting at the table. I am examining the walking stick by the fireplace. It is a fine, thick piece of wood with a bulbous head. There is a text under the head: "To James Mortimer from his friends at the C.C.H.". There is also the date "1884".

"Well, Watson, what do you think?"

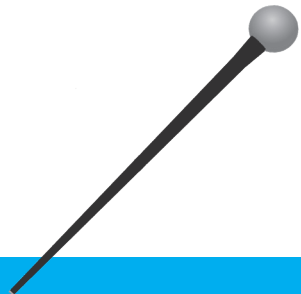
"I think, that Dr. Mortimer is a successful, older medical man. Other people appreciate him enough to give him the engraved walking stick."

"Good!" says Holmes. "Excellent!"

"He is probably a country practitioner who walks a lot to visit his patients."

"Why so?"

"This stick was used a lot."

Pán Sherlock Holmes

Sherlock Holmes sedí pri stole. Ja pri ohnisku skúmam vychádzkovú palicu. Je to kvalitný, silný kus dreva s cibuľovitou rukoväťou. Pod rukoväťou je nápis: „Jamesovi Mortimerovi od jeho priateľov z C.C.H.“. Je tam aj dátum „1884“.

„Tak, Watson, čo si myslíte?“

„Myslím, že doktor Mortimer je úspešný starší lekár. Ľudia si ho vážia dostatočne na to, aby ho obdarovali vychádzkovou palicou s vyrytým venovaním.“

„Dobre!“ vraví Holmes. „Výborne!“

„Pravdepodobne je vidieckym lekárom, ktorý sa pri návštevách pacientov veľa nachodí.“

„Prečo?“

„Palica bola často používaná.“

Holmes takes the stick from my hands and examines it himself. He seems interested. He goes to the window and looks at it again with a magnifier.

"Am I right?" I ask.

"I am afraid, my dear Watson, that most of your conclusions are wrong. You are right, he is probably a country practitioner who walks a lot."

"I was right."

"Only up to a point. The initials "C.C.H." suggest "Charing Cross Hospital". We believe he went from the city hospital to a country practice. We don't know why. He left five years ago. I think he is under thirty and he has a dog."

"A dog?"

"There are some teeth marks. The dog carries the stick behind his master."

Dr. James Mortimer appears at the door. Holmes tells him to come in. Dr. Mortimer sees his walking stick. He runs to it.

"A present?" asks Holmes.

"Yes, sir," says Dr. Mortimer.

"From Charing Cross Hospital?"

Holmes mi berie palicu z rúk a skúma ju sám. Vyzerá, že ho to zaujíma. Ide k oknu a pozerá sa na ňu znova pomocou lupy.

„Mám pravdu?“ pýtam sa.

„Obávam sa, drahý Watson, že väčšina vašich záverov je nesprávna. Máte pravdu, je pravdepodobne vidieckym lekárom, ktorý sa veľa nachodí.“

„Mal som pravdu.“

„Len potiaľ. Iniciály „C.C.H.“ naznačujú nemocnicu Charing Cross. Veríme, že prešiel z mestskej nemocnice k vykonávaniu lekárskej praxe na vidieku. Nevieme prečo. Odišiel pred piatimi rokmi. Myslím, že má menej ako tridsať a vlastní psa.“

„Psa?“

„Na palici sú odtlačky zubov. Pes nosí palicu za svojím pánom.“

Doktor James Mortimer sa objaví na prahu. Holmes ho pozve ďalej. Doktor Mortimer uvidí svoju vychádzkovú palicu. Rozbehne sa k nej.

„Darček?“ pýta sa Holmes.

„Áno, pane,“ vraví doktor Mortimer.

„Z nemocnice Charing Cross?“

"From one or two friends there. I got it on the occasion of my marriage. When I got married I left the hospital. I gave up my career. It was important to make a home."

"We weren't so wrong," says Holmes.

"You interest me very much, Mr. Holmes. I am fascinated with the shape of your skull. Can I touch it?" asks Dr. Mortimer.

Holmes asks Dr. Mortimer to take a seat.

"Sir, did you come last night to examine my skull?"

"No, no. I am happy for the opportunity of doing that as well. I came to you with a problem."

"Please, tell me."

„Od jedného či dvoch priateľov z nej. Keď som sa oženil, vzdal som sa kariéry a opustil nemocnicu. Bolo pre mňa dôležité vybudovať si domov.“

„Príliš sme sa nemýlili,“ vraví Holmes.

„Ste pre mňa veľmi zaujímavý človek, pán Holmes. Som fascinovaný tvarom vašej lebky. Môžem sa jej dotknúť?“ pýta sa doktor Mortimer.

Holmes vyzve doktora Mortimera, aby sa usadil.

„Pane, prišli ste minulú noc preto, aby ste si prehládli moju lebku?“

„Nie, nie. Napriek tomu som šťastný, že som dostal príležitosť si ju prehládnuť. Prišiel som za vami s problémom.“

„Prosím, hovorte.“

The Curse of the Baskervilles

"I have an old manuscript in my pocket," says Dr. Mortimer.

"Early eighteenth century, I saw it when you entered the room," says Holmes.

"The exact date is 1742." Dr. Mortimer draws the manuscript from his breast-pocket. "Sir Charles Baskerville committed it to my care. He took this document very seriously. It is the record of a legend of the Baskerville family."

"I hope the problem you talked about is more practical and modern."

"Yes, yes, I'll get there." Dr. Mortimer begins reading: "It starts from Hugo Baskerville. Everyone knows him for his cruelty. One day he meets a girl he wants, but this young girl knows his reputation. She rejects him. Hugo kidnaps her and locks her up in his house. She climbs out of the window and runs away. When Hugo finds out, he is angry. He screams that he would give his body and soul to the Powers of Evil to catch her. He and his men take dogs and ride to the moors. They meet a shepherd on the way. He tells them about a girl followed by dogs. He also tells them about seeing a hound of hell. Hugo thinks the shepherd is drunk. He rides like crazy.

Kliatba rodu Baskervillovcov

„Mám vo vrecku starý rukopis,“ vraví doktor Mortimer.

„Začiatok osemnásteho storočia, všimol som si to, len čo ste vstúpili do miestnosti,“ hovorí Holmes.

„Presný dátum je 1742,“ doktor Mortimer vytiahne rukopis z náprsného vrecka. „Sir Charles Baskerville mi ho zveril do starostlivosti. Bral tento dokument veľmi vážne. Je to záznam legendy rodu Baskervillovcov.“

„Dúfam, že problém, o ktorom hovoríte, je praktickejší a súčasnejší.“

„Áno, áno, dostanem sa k tomu.“ Doktor Mortimer začne čítať: „Všetko sa začína Hugom Baskervillom. Každý ho pozná pre jeho krutosť. Jedného dňa stretne dievča, ktoré chce, ale táto mladá dievčina pozná jeho povesť. Odmietne ho. Hugo ju unesie a zamkne ju hore vo svojom dome. Dievča vylezie oknom a utečie. Keď na to Hugo príde, zúri. Vykrikuje, že by svoje telo a dušu odovzdal mocnostiam zla, len aby ju chytil. So svojimi mužmi vezme psy a ide na mokrade. Cestou stretnú pastiera. Ten im povie o dievčati prenasledovanom psami. Tiež im povie o tom, že videl pekelného psa. Hugo si myslí, že pastier je opitý. Uháňa ako šialený.“

Most of the men get scared. Only the brave three continue. In a while they see an image they will never forget.

The girl and Hugo are lying dead on the ground. There is a great black beast standing over Hugo. It looks like a hound, but much bigger. It tears at Hugo's throat and then it looks at them. They can see the flames of hell in it's eyes. They ride away screaming."

Holmes and Watson look at each other. "Since that time, many of the family members have died. It was sudden, bloody and mysterious."

"It sounds like a fairy tale," Holmes yawns.

"Ok, now, something more recent. An article from May 14th of this year. These are public facts," Dr. Mortimer doesn't give up. He reads about a strange death of Sir Charles Baskerville. "Does this article contain all the facts?" asks Holmes.

"All the public facts," says Dr. Mortimer, "but I know more. I knew the man. When he was dead I didn't even recognize him. I examined the body. There was no physical injury. But... I saw something. I saw footprints."

"Footprints? A man's or a woman's?" asks Holmes.

Dr. Mortimer lowers his voice. He almost whispers. "Mr. Holmes, they were the footprints of a huge hound!"

Väčšina mužov dostane strach. Len traja statoční pokračujú. Po chvíli vidia obraz, na ktorý nikdy nezabudnú.

Dievča a Hugo ležia na zemi mŕtvi. Nad Hugom stojí obrovská čierna beštia. Vyzerá ako pes, ale oveľa väčší. Driape Hugo-vo hrdlo a potom sa na nich pozrie. V jej očiach vidia pekelné plamene. S krikom utekajú preč."

Holmes a Watson sa na seba pozerú.

„Odvtedy zomrelo mnoho členov rodu. Náhle, krvavo a záhadne.”

„To znie ako rozprávka,” zíva Holmes.

„Dobre, teraz teda niečo súčasnejšie. Článok zo štrnásteho mája tohto roka. Ide o verejné fakty,” doktor Mortimer sa nevzdáva. Číta o zvláštnej smrti sira Charlesa Baskervilla.

„Obsahuje ten článok všetky fakty?” pýta sa Holmes.

„Všetky verejné fakty,” vraví doktor Mortimer, „ja však viem viac. Poznal som toho muža. Keď bol však mŕtvy, ani som ho nespoznal. Obhliadol som telo. Nebol fyzicky zranený. Ale... videl som niečo. Videl som stopy.”

„Stopy? Mužské alebo ženské?” spytuje sa Holmes.

Doktor Mortimer stíši hlas. Takmer šepká. „Pán Holmes, boli tam stopy obrovského psa!”